

nde dura ori in septembra : Joi-a si
dimineața ; éra candu va pretinde im-
plinirea materialor, va éfi de trei sév
de patru ori in septembra.

Jedul de prenumeratiune,

pentru Austria :

an întregu	8 fl. v. a.
distanța de anu	4 fl. v. a.
patruini	2 fl. v. a.
pentru România și strainetate :	
an întregu	12 fl. v. a.
distanța de anu	6 fl. v. a.

ALBINA

Prenumeratuni se facu la toti dd. corespondinti ai nostri, si de a dreptul la Redactiunea **Stationsgasse Nr. 1**, unde sunt a se adresa si corespondintele, ca pri- vesca Redactiunea, administratiunea său expeditoră ; căte vor fi nefrancate, nu se vor primi, éra cele anotimpuri nu se vor publica.

Pentru anunțe si alte comunicatiuni de interesu privat — se responde căte 7 or. de linie ; repetitiile se facu cu prețul sca- diutu. Prețul timbrului este 30 cr. pen- tru una data se antecipa.

Pesta, in 17 maiu 1873 n.

Par că semtimu apropiandu-se tîr- tu, candu cestiunile mari, pon'acuma stînse si maltratate, sè se desbata dor'a si deslege mai dupa dreptate si cu seriositate.

Nei la acésta dicem : cu cătu mă- dudu, cu atât'a mai bine ! căci cu atât'u amaritiiunea va fi mai usioru de de- su, estremele mai usioru de paralisatu.

"P. Lloyd" de astadi, la primulu cu vorbindu despre caus'a ierarchiei bresci, despre confusiiunea ce domnes- in ea peste totu, despre — lips'a de la resultatulu salutariu a functiunei misariului regiu b. Majtényi si faimete

se respondescu in privint'a retragerei, si despre cele ce se dice că au sè urme, sentintia unele sentintie de mare im- portanta, cari déca ar fi inspirate de sus, a poté se le salutâmu ca pre unu unu pasu de incercare, d'a eft din la- su.

"P. Lloyd" spune curatu, că af- ten cu serbii, este o causa ce constituie parte a cestiunei de naționalitate, si re deci nu poté fi deslegata, de cătu conformitate cu acésta.

Spune că, spre deslegarea cestiunei naționalitate — din două puncturi de manecare avea sè se aléga unul : seu intulu de manecare alu poterei for- mator, seu alu pacificatiunei constitu- tui. Totu trecutulu, impacatiunea cu roata, legea despre naționalitati, dis- tînute despre biserică si despre scă- tota aréta că, s'a adoptatu calea paci- ficiunei spiritelor, si nici candu,

nici intr'unu modu — calea fortiei !

"Tôte la olalta facu marturia elo- ne despre acsea că, legelatiunea a pro- din tendint'a consilia de sine, ca — și domnirea ideei de constitutiune, prin desfacerea aspiratiunilor naționali in- terpătite, prin ingrijirea de interesele naționali, — in părțile semintielor ne- negiare totu mereu sè se faca cuceriri- tru ideia de statu si de constitutiune."

"P. Lloyd" nu poté sè créda, că me-va ar avé poft'a erostrateca, d'a arge si derimá tôte cele create pan' si asiá doresce ca — totu pre calea pacificatiunei sè se reguledie si cestiunea ierarchiei bresci. Spre acestu scopu iniunea si pretinderea sa este, ca gu- verniul să sprinjnește si incuragié die pre- arti'a amica statului si constitutiunei un- wesci si cu ajutoriul aceleia sè caute deslegă si regulă.

Noi, luandu notitia de acestu votu, tr'unu organu atât'u de aprope de gu- venu, atât'a dicem : numai mintiuna, numai fariseismu sè nu fie ! Câte legi, de drepturi, ori cătu de mici si slabu s'a acordat, in fapta si pracsă, mai de felu nu se tien. Totu prepaditulu Vicespanu, de pretore, seu ajunctu, seu mar notariu comunala — ni le calca piciora, fora a fi trasu la respondere desavuatu de cei [de susu] ! Si — aci reulu, aci pericolulu.

Din acestu punctu de vedere rogâmu si judecata si considerata — ne'ncre- rea nostra. —

Caus'a, seu adeca cris'a si fatalita- busei de Viena, este de parte d'a fi- minata si alinata ! Candu unu orga- nu in mai tôte elemintele sale este cincu si printro lovitura seu cadere sa se struncina, de comunu elu in tôte artile sale pana in temelia devine strun- cata si sfârmatu, si — reparatur'a cea si bună este a-lu tranti de pamentu si

a construï altulu nou, mai solidu in parti si in totu.

Dar la noi in Austro-Ungaria — nu- mai de radicalismu sè nu auda cei de susu ; aci parol'a este : cărpire si ér cărpire ; pentru ca — nu cumva sè ésse din usu ruginele si ruinele istorico, mintiun'a si insielatiunea cea vechia ! Apoi măcar d'ar costă cărpel'a inca mai multu, de cătu unu organismu nou, ba — măcar d'am scí că ni va costă chiar vieti'a de statu !

Eta cum — buna óra „Tag-Presse“ judeca cris'a si ajutoriulu celu colosal, ce este sè i se faca prin suspinderea actei Bancei naționale, precum amintirâmu in nrulu trecutu.

Nu se mai lucra despre culisieri particulare, nici nu de bancari singulari seu chiar despre bance, ci se lucra de a dreptulu de — vñorea Austriei. Piat'a Vienei se afla intr'unu periclu infrico- siatu. — — — Tôte se légana, tôte sunt amenintate ! — — —

Cu sistarea actei Bancei naționale s'a facutu mare ajutoriu comercialui, dar — cu greu va ajunge atât'a, déca prin inteleptiune si ecitate nu vom cauta a salvâ burs'a insasi de a dreptulu. —

Intr'aceea numerulu celor bancro- tati si casurile de sinucidere — pe fie- care dia se sporescu. Totu dovedi eclatante, că — hasardulu la Bursa se intru- dusese si cu avereia si cu vieti'a ! —

Din Romania cea mai nouă soire este, despre chiamarea dlu Vas. Boerescu la ministeriulu de externe, in loculu dlu Costa-Foru. Dlu Boerescu are mari merite pentru impulsul datu economiei si industriei romane naționale, dar in ochii partitei liberale elu este reu ve- diutu. —

Alegerile in Spania sunt terminate si re- sultatulu publicat. Au esit 310 republican federali, partisani ai guvernului de astadi, 10 republicanu nedependinti, 30 psiá-numiti ne-n- pacabili, 8 internationali si — 30 de monar- chisti. —

Suntemu in statu de dreptu ?
séu in statu de — politia ?

(La serbarea dilei de 3/15 maiu, a junimea romane din Buda-Pesta !)

Junimea — e viati'a. Cine sè mai si- fia viétia, déca nu junimea ! Dar ea si e vi- étia, pururi si pretotindenea, unde si pana candu ea nu este stricata si degenerata ; apoi că in cei — ori cătu de lungi si de mi-erabili siepte ani de dile — dora nu vom fi ajunsu, ca si fraged'a-ni tenerime, carea inca nici nu s'a desvoltat pe de- plinu, dejá sè se fia stricatu !

Deci — asiá credemu că, nime nu- va poté sè jé tenerime in nume de reu, că — are viétia si tinde la miscare !

Si déca are viétia, si déca tinde la miscare, si déca nu e stricata si degenerata, si — sè mai adaugem — déca are unu picu de semtiu si de conștiuntia de sine si de demnitatea sa, apoi — firesce ca vieti'a si miscarea ei nu poté fi, de cătu — naționale, romana naționale ; curatul naționale, căci numai asia poté sè fia firésca si morale !

Deci — asiá credemu că, nime nu- va poté fi suprinsu, nici nu va aflu de lucru strainu, déca vom spune — cesa- ce de sine ar fi sè se intelégă, cumca junimea studiosa a nostra din Buda-Pesta, din impulsulu vietii sale, dorindu a se pune in miscare — cu invairea pri- maverei, s'a decisu a face acésta in modu si spiritu naționalu.

Pana aci o data pervenita, asiá di- cendu — cu nasulu a trebuitu sè dée de suvenirea lui 3/15 maiu 1848, si alui Avramu Jancu si a celor alati 40,000 de martiri, cari propriu constituiesc pentru romanime momentulu celu mare alu re'nvierii ; cari — intr'adeveru : „cu mbrtea pre móre calcandu, vieti'a ni- au dariu !“

Nemicu mai naturale, mai loiale, mai onestu si mai justu sub sôre ! Si — de aceea sè nu ne mirâmu, sè nu aflam suprindiatoriu si enigmaticu, că — junimea nostra la acéstasi dia — dora pre- totindeniá totu asemenea vor fi cugetatu, porntu si lucratu. De superatu si de plansu ar fi, déca junii nostri dejá si-ar fi perduto vigórea si naturalitatea spi- ritului romanu ! —

Ei bine ; Jancu si consotii sei, ce- ialti martiri — jace in recele mormentu ; adunarea de la Blasius din 1848 — des- împlinesc tocmai unu patariu de seculu, totusi — par că totu mai departe este de resultatele dorite si de la naltimea Tronului apromise ! Ei bine, intre atari durerose imprejurari — cum acésta dia istorica, mare avea seu potea mai bine sè fia celebrata, de cătu printro solenitate bisericésca, prin rogatiuni si oftări pie cătra Isvorulu vietii si dreptății, cătra domnulu domnilor si imparatul imperatilor !

Cu unu cuventu : incepndu prin- tr'unu parastasu pentru odihn'a sufletelor loru reposite in credint'a catra Ddieu si pentru dreptate si Tronu, — si pentru întărirea intr'acéstasi credintia si a ge- neratiunei, specialu a junimei de astadi, — astfelu mangaiata si intarita in cre- dint'a si sperant'a ei, sè incheia diu'a intr'o petrecere comună, serbandu adeca afora in verdetă unu mai lulu placutu !

Asiá a fostu cugetulu si planulu, dar — realizarea a intempinatu pedece peste pedece, — cari totusi n'au spe- riatiu, nici n'au descuragiatiu pre tenerime, ci inca mai multu a indemnat'o, ca — ori cum sè faca — ceea-ce a crediutu că este dreptu si că e o naturale detorintia pentru ea, — déca nu intr'unu modu, apoi — intr'altulu ; déca nu pre o cale, apoi pre alt'a.

Asiá ni place tenerimea. —

S'a adresatu prin comitetulu aran- giatoriu preotului romanu pentru para- stasu ; dar acesta — cu parere de reu a descoperit că — foră co'noirea cura- torului primariu, carele este grecu, nu i e permis u a primi sè celebrede pa- rastasulu.

S'a adresatu la alu 2-lea curatoru, care e romanu, si acel'a — nevediendu nici o greutate, a primitu asupra-si a mediloci invoiearea primului curatore ; dar — a patit'o, căci domnulu grecu, in hiperleialitatea sa — a respinsu insinua- tiunea cu indignatiune !

Ce? parastasu pentru Jancu si ceia- lali cadiuti in lupt'a de la 1848/9 ! Au acésta nu e o demonstratiune neleiale, unu afrontu facutu domnilor de la po- tere ? — Ce ar dice ministeriulu, candu ar audi ?

Capacitările — n'au folositu, nici provocările — că atari acte bisericesci au avutu si au locu pretotindeniá, atât'u in partea romanilor, cătu si in partea ori-cărei altei națiuni. Mai reu ! Prin respingerea grecului, s'a infriatu si altu, in cătu — nu se gasi preotu si altariu, unde sè se primésca a se face ro- gatiune pentru sufletulu repositorilor in- tru aperarea tronului si a monarhiei si a naționei loru, bieti romani ! In fine nu-i

remasa respinsei tenerimi intreprindiatore — nici chiar localitatea s'a, a societatei literarie „Petru Maior“, unde mai la urma societă a-si luă refugiu, pentru o roga- tiune si unu cantecu funebrau ; — căci dupa pedecele ce intempinase, se temea intr'adeveru că prin aceea ar compromite si periclită existint'a societatei, pentru carea abia cu multa osteneala si prin multe sacrifice a potutu sè căsige concesiunea guvernamentale.

In acésta minunata perplexitate a junimeei, i deschiseram noii cancelari'a nôstra, pre care ea o imbracă in negru, si fecundu-si unu altariu, ornat cu ti- pulu lui Jancu si cu mai alte icone na- tioni ali, si aprindieandu mai multe lumi- nari, dise si cantă rugatiunile bise- ricesci, indatinate pre cum si unele ver- suri naționale ; unulu rostii si unu dis- cursu intru memoria dilei, si cu atât'a ce- rimoni'a pia si sacra se fini.

Dupa médiadi junimea petrecu — fratiesc si animata, in muntii Budei, la „Fasanu“, pana tardu nöptea, cantandu, toastadu si in fine sf dantiuindu. Dar si aci — ceriulu li puse grele pedece. Tim- pulu era recu si plouso si abia tardu spre séra se limpedi ; din care causa nu mai tenerimea, cea dejá dedata a des- consideră greutatile, numai ea — se adună, ér familiile si betranii remasera frumosu pe a casa. —

Deci acumă sè vedem u puntulu politi- cu alu lucruluf.

Ce a fostu caus'a, de — toti de la cari depindea a concede, denegara face- rea parastasului in biserică, si prin preoți?

De sicuru nu alt'a, de jctu : firm'a loru credintia că — facu unu bunu serviu guvernului de astadi, că — unu pa- rastasu pentru Jancu ar fi unu periclu, ar fi nesuferit, seu celu pucinu displa- cutu si reu vediutu guvernului !

Ce presupune atare credintia?

Nici mai multu, nici mai pucinu, de cătu, că — guvernul de astadi — nu suferă libertatea conștiintei, nu suferă eser- citiulu drepturilor ce competu ceta- tienilor — nici chiar in biserică ; cu alte cuvinte, că statul nostru de astadi — nu este unu „statu de dreptu“ unu statu alu poporului, ci este „unu statu de poli- tia“, una despota ! — Pre candu noi suntemu convinsi, că faptori Regimului nu cugeta tocmai asiá.

Si — éta vedeti, o astfelude intipuita hiperleialitate — cătu de cumplitu com- promise, in ce lumina rea pune pre unu Regimu, pre o sistema, foră motivu si foră cale, numai si nu mai dintr'unu spiritu servile si o pusulanimate prostă!

Omenii de astfelui de leialitate sunt, cari facu guverniale si legile discreditate si desconsiderate naintea poporului ; cari — aducu lumea a crede si a tiené, că legea si constitutiunea si libertatea e numai pe hârtia, ér in fapta este — foră, de legea si forța si — politia.

Domnii, cari in Buda-Pesta a u de- negatu si impedececatu parastasulu pen- tru Jancu, intocmai casu dlu pretore centralu Deszán din Temesiora, si — casu dlu jude regiu Bordanu din Bogia, — sunt astfelui de organe, astfelui de amici si aderinti ai guvernului, in cătu — guvernul cu dreptu cuventu poté se suspine si oftădie : „Dómne scapa-me de ei !“ —

(Descurgerea specială a serbatorii vom pu- blica-v in nrulu viitoriu.)

Diet'a Ungariei

Siedint'a casei representative de mercuri in 2/14 maiu, a fostu memorabile, său mai bine dicendu — a devenită memorabile print' unu incidente si prin esplataunea ce s'a datu ace-lia — pretotindeni.

Dupa cele formali si dupa unele interpellatii, intre cari un'a a lui Lásdr Ádám, despre aceea că, cum stă tréb'a cu proiectul de lege pentru regnarea Fundului regiu? — la care min. de interne Szapáry Gy. respunde că: acel proiect de lege este gaf'a si indata se va subterne Casei, cătă acăst'a va fi in stare a-lu-luc in desbatere, — s'a trecut la ordinea de leii, adeca la continuarea desbaterei asupra legei pentru Banc'a de escomptu, intru carea s'a votat tota foră pedeca pona la §. 26. Aci Madarasz J. fece emendamentul că: membrii legelatiunei să nu potă fi membri ai consiliului administrativ alu Bancii; adeca, să se pronunța acăstă necompatibilitate.

Asupra acestei cestioni s'a nascutu disputa agera; referintele Pulcszky A. si min. de finantie Kerkápoly s'a opusu energicu primirei acestui emendamentu, altii erai mai multi l'au spriginitu.

Intr'acea vine inteleptulu tierii, tatalu ministerului, dlu Dédik Ferenc, se informa despre disputa, se insinua la cuventu si, mirabile dictu — spriginesc propunerea lui Madarász, venita din stang'a estrema! Ministrul retirédia si — la votare cu imposante majoritate se pri-mesce necompatibilitatea!!

Acăst'a inca n'ar fi ceva pre curiosu; ceea-ce urcă insemnetatea lucrului — a fostu unele cuvinte, cu cari 'si-motivă Deák votul seu. A nume elu incepă astfelii:

"Acăstă cestiu e straordenarminte momentosă. E momentosă și pentru acesta, căci va fi primul pasu, spre o politica nedependiente si — spunu dreptu — mai sanatosă, carea cu timpulu va deveni dora generale," etc. etc.

Din aceste cuvinte — foile, mai vertosu- cele opositiunali, — fecera mare capitalu, scriindu multi si lungi articli, despre — por-nirea spre mai bine, spre insanatosiare. Dar nu numai atât'a, ci — opositiunea din acestei cuvinte deduce că — Deák a recunoscetu, cumca politio'a de pana acum'a n'a fostu sanatosă, si asia dura cumca opositiunea in contra ei a fostu pre indreptatita. A trasu adeca opositiunea apa la mōr'a ei!

Noi — nu potem dice decătu: Sé dèe Ddiu ca domnii stepanitori si nostrii si cei din drépt'a si cei din stang'a, se desetepe curendu, pana inca e timpu, si — să-si recunoșca pechatul si retacirea si facia de națiunătati, de poporă, de Romani specialu! —

De aci incolă se primira toti §§. legei foră discusiune, si legea se votă in totalu. —

Se trecă apoi la celalaltu obiectu alu ordinei de dia, la modificatiunile facute de Cas'a magnatiloru in proiectul de lege pentru contrac-tualisti.

Aci — comisiunea centrala, forte pucinu indreptandu propunerile Casei de susu, recomenda ca să fie primeite.

Dlu Tisza K. la §§ 5 si 6 face niscari emendamente, pentru d'a usiură invoiele de buna voia intre proprietari si colonisti; dar pre acestea majoritatea nu le primeșce, ci adopția legea precum a propus'o comisiunea centrala.

Cu stat'a siedint'a s'a incheiatu. —

Siedint'a de joi in 15 maiu a fostu scurta si s'a ocupatu numai de a trei'a cestire si primire a celor două proiecte de lege, ce in diu'a procedinte trecuta prin desbatere.

In siedint'a de ieri, vineri in 16 maiu, dupa cele formali, s'a desbatutu si primitu foră multa disputa — proiectul de lege pentru mo-dificarea concesiunei primului drumu de feru ungaro-galitanu, — de asemenea proiectul de lege pentru permisiunea ca min. de comunicatiuni să folosesc mai de parte restulu de cre-ditul alu seu, din anul 1872.

Venindu acumă vorb'a despre ordinea de dia pe maned, deputatul Oldh Gy. se scăla si tiene o formale filipica guvernului pentru cau-s'a, că lasă să tréca timpulu nefolositu, neadu-cendu pe més'a, proiectele de lege de care este atât'a trebuint'a si urgintia.

Min. Pauler respunde, si se pune la ordinea dilei — a trei'a cestire si primire a proiectelor astadi votate, apoi petitiunile si bugetul casei pe lun'a lui maiu. Cu stat'a siedint'a s'a incheiatu. —

In siedint'a casei repr. de astazi, sambata in 5/17 maiu, dupa desiertarea ordinei de dia, s'a asteptat pre naltul Rescriptu regiu, prin carele sesiunea anului 1872/3 se incide, er pe lun'a viitoră are a se deschide a două' sesiune a anului 1873/4.

Să cas'a magratiloru a tenu tu dilele tre-cute siedintie regulate, in cari s'a primitu nun-ciale Casei deputatilor si s'a votat asupra ace-lorasi obiecte. —

Ceea-ce noi sici la calciu avemu se ob-servām e, că regimul se vede a ascunde in peptulu seu mari ingrigiri pentru viitoru si chiar pentru celu mai de aproape viitoru. Catastrofa de la bursa din Viena — a deschisu lumiei ochii, si — de aceea guvernul magiaru — numai la una nu se gandesc, la acea ca să tramita a casa pre dd. deputati! In timpuri critice este bine a nu sta senguru!!

Romanii de peste Dunare.

Organul francesu „Le Courrier d'orient“ din Constantinopele, in timpul din urma — forte multu si cu multa caldura se interesădă de — Romanii de peste Dunare, a nume si mai vertosu de Romanii Aurelianii si Macedoneni.

Asă se vede; că si-are pre corespondin-tei seu speciale, carele calatoresce pările locuite de acei frati ai nostri si studiedia si descrie referintele publice, sociale, naționale si confessionale ale acelor'a.

Nru lu mai nou ce ni sosi, (3321, din 9 maiu,) intr'o corespondinta din Larissa, vine a descoperi înfricosiate scene de ura si perse-cutiu a minoritatilor grecesci, sustinute cu maiestria din Fanaru, in contra bietilor romani macedeni, pentru caus'a, căci acestia incepă a se semti ca romani si a se separă si desface din mregea grecismului intrigante si uciditoriu. —

Dar pona să venim la casuri speciale, reproducem din acelasi pre demnu organu francesu, dupa traducerea imprumutata din „Telegrafulu“ de Bucuresci, in estras, urmatorele notiuni generale despre Romanii Mace-doneni si estinderea loru.

Dupa ce se arăta prin citarea de nudi si splicarea originei loru, cumca armata agentilor Fanarului proprii se recruta din oménii corupti si parveniti ai macedo-romanilor, a-poi continua:

„Amintescu aceste fapte, spre a ave oca-siunea de a spune, că toti campionii Fanarului, coalisati astazi cu panellenismulu, atât la Seres cătă si la Monastir, la Okrida la Perlepe, la Vodena, la Strumnitsa, la Costoria, la Venitia si in totă orasiele Mace-doniei, afara de litoralul, toti acesti luptatori — dicu, nu suntu de cătu romani, său bulgari greci. Fanariotii, in silintele loru spre a tiné Macedonia sub influența loru, se servescu de o armata de greci falsi, in lipsa de adeverati greci. Déra facuo socotela gresita, candu spera de a tiné sub jugulu loru pe bulgari si pe Vlaci priu medilocul acestor cileniati.

„La Seres, Machailo Etendi, Condo Costa, Duro, Tegivici, Dumba, Gherman, etc., sunt toti romani. La Monastir dñii Nicasuri, Economu, Nicolachi, Zala, Vitechota, etc., sunt ro-mani. Chiar astazi femeile loru nu sciu unu cuventu grecescu. Desfudu pe partisiani greci-smului, de a semnală o singura persoana gréca la Monastir, la Perlepe, la Ocrida, la Krusivo, la Florina, la Vodena, la Venitia, la Strumnitsa, la Seres Voescu a intelege grecu de origine, si pentu care Fanarulu ar ave dreptulu de a trimite unu episcopu grecu. S'ospua cu franchetis patriarcatulu din Fanaru: in Macedonia nu voiesce si nu are de administratru de cătu bul-gari si valahi; acolo eparchiale sunt, dupa cum le dice, micsie; déra acolo nu exista nici unu felu de amestecatura, de cătu de bulgari si de romani. In Albania asemenea, nu sunt de cătu albanesi si romani. Nu se gasesc greci de cătu in o parte a Epirului si a Tesalie si pe litoralul Mace-doniei si alu Traciei. In alta parte nu existu de locu. Trebuie ca publicul să scia acăt'a si ca guvernul să no ignore de locu. Grecii luati in parte, nu formăde de cătu o minoritate infima, neinsemnatoră, amestecati cu romanii, cu alba-nesii si cu cătă-va bulgari greci, par a mai fi ceva. Grecii au fostu pericolosi pentru imperiul otomanu, si déca vre o data aru mai deveus periculosi, greciel'a va fi a politicoi turcesci, care a confundat in modu fără nepoliticu, religiunea cu ras'a, limb'a cu cultulu.“ —

Testamentul lui Lud. Napoleone,

De si foră nici unu interesu — fia politi-cu, fia istoricu, de cătu numai dora fizioologicu, fiindu că perondindu-se — tota foile-lu pu-blăca dupa „Standard“ din Londra, éta lu pu-nemu si noi naintea ochiloru estimiloru cetito-ri ai nostri. Decidiatoru, caracteristicu este, fiindu că este facut la anul 1865, pre candu poteriu Cesare se aflat la culmea gloriei sale.

Elu suna:

„Acest'a este testamentulu meu.

Recomandu pre fiulu si pre femeia mea mariloru corpuri ale Statului, poporului si ar-matei. Imperatér'sa Eugenia are tota calitătē necesari pentru a conduce bine regent'a si fiulu meu arăta dispositiuni si o judecata ce lu vor face demnu de inaltele sale destine. Să nu nici o data deviș' capului familiei năstre: „Tota pentru poporul francesu!“

„Să se petrunda de scrierile prisonerului de la St'a-Halena; să studieze actele si corespondentia Imperiului, in fine să-si aduca aminte, candu circumstantele ii vor permite, că cau's'a poporului este cau's'a Franciei.

„Puterea este o sarcina grea, fiindu că nu poate totu d'a-un'a cine-va să face totu binele pre care l'ar voi, si fiindu că contimpurani 'ti dău pre raru dreptate; astfelu pentru a inplini misiunea sa trebuie a ave in sine credint'a si conscientia detoriei sale. Trebuie a se gandi că din inaltimes ceruriloru acel'a pre cari i ati iubitu ve privescu si ve protegu. Sufletul uni-chiului meu este acel'a, care totu d'a un'a m'a inspiratu si m'a sustinutu.

„Totu asemenea va fi si pentru fiulu meu, căci elu va fi totu d'a una demnu de numele meu.

„Lasu Imperatessi Eugenia totu domeniul meu privatu. Dorescu ca la majorenitatea fiului meu, ea să locuiesca Elysée si Biaritz.

„Speru ca suvenirea mea i va fi scumpa si că dupa mórta mea ea va uită durerile ce am putut să-i causezu.

„Cătu pentru fiulu meu, să pastreze ca unu talismanu sigilulu ce purtam la orologiul meu, pre care lu am de la mam'a mea; să conserve cu ingrijire totu ce mi-a remas de la Imperatulu, uchiulul meu, si să fie secură că anim'a si sufletul meu vor ramane cu densul.

„Nu mai vorbesc de fideli mei servitori. Sun convinsu că Imperatér'sa si fiulu meu nu ii vor parasi nici o data.

„Voiu mur in religiunea Catolica Apo-stolica si Romana, pre care fiulu meu o va onora totu d'a-un'a prin pietate.

„Facutu, scriu si semnatu de man'a mea, la Palatul Tuileriilor, 12 aprile, un'a mii opt-sute-si-săzise-dieci si cinci.

„Semnatu: „NAPOLEON.“

Romania.

Unu spiritu nefericitu conduce de 2—3 ani suprem'a autoritate pentru instrucțiunea publica in Romania, să u ca să personifică acea autoritate, pe dlu generariu Christ. Tellu, ministrul de culte si de instructiune publica.

Acestu d. ministru, nōa aprōpe cunoscutu si — de pre candu nu era la guvern, aduncu stimatul, pentru rigorea cu care tiene la con-victiunile sale si la semtievințele romane, — totu din motivu ca să facă bine, mereu derima si destruge si cesa-ce tota lumea recunoscerea de bunu si corespondiatoru scopului!

Astfelui de curendu „Monitoriulu ofic.“ publică o propunere a dlu Tellu catra Dom-nitoriu, pentru inlocuirea profesorului de sci-entie naturali si directorului de la gimnasiul din Ploesci, cu numele N. J. Micescu, — din motivele că — „n'ar duce o viață tocmai corecta“ si că — „s'ar fi afundu in desarmo-nia cu unii dintre profesori;“ — pre candu intréga urbea Ploesciloru naintea autoritateli urbane dă dlu Micescu celu mai eclatante testimoniu de demnitate si onorabilitate, si pre candu toti căti conoscu pre acestu barbatu alu muselor, sciu pre bine că — este modelu de modestie si de viață corecta!

Nu incap indoilea deci, că dlu ministru Tellu este reu informatu, dar — reulu celu mare este că densul — din principiulu si ten-dinti'a sa d'a fi forte dreptu, a ajunsu a fi — de prim'a informație, si asia ușăt'a denun-ciantiloru reputațiosi, ce este o adeverata cali-tate pentru tiéra!

Acăstă prezentare a unui ba-tău de bine meritatu pentru cultur'a na-tale — casă dlu Micescu, ne dă impulsu impune ca de detorintă morale, a-lu pre-naintea publicului nostru in pusetiunea si-tate spiritului seu, pentru ca — cesa-ce guvernul si unu ministru, reu informatu, să-i detragă din valoare — pe nedreptu, opinia publica romana să-i recompense die prima si așteptiure mai întemeiata.

Publicămu spre acestu scopu, dupa, „petea Carpatilor“ cătă-va passagia din re-tulu, ce organulu liberale de Ploesci, „Pra-va“ a datu la timpulu seu despre esam-gimnasiali si resultatulu loru la 1870/1, atât mai vertosu, fiindu că acel reportu prinde sublime cuvinte si investiture redică de inima pentru fiecare romanu iubitior cultura si de progresu.

„Essaminele au trecutu in assistinti-rintiloru de familia, in palpitate de buca-animelor acelor parinti, ce au admirat si noi perseverantia si stoicismulu, cu cari pulu profesorale dlu Prahova a trecutu anulu scolasticu 1870—1871, spre a da-sultatulu la care fuseram martori ooc. Vor conveni impreuna cu noi, că cri-o-dice, ori-cătu am resfolessiconulu cuvintelor curtentitorie n'am poté astă termini de aju-za se esprimem in totulu cesa-ce anima-stră resimte!

„Lumina! Lumina!“ este ultimula venit ce scote din anim'a-i juna N. J. Micescu, directorele gimnasiului st. Petru si Paula, ocasiunea distribuitiunei premialor.

„Göthe morindu, aruncă o vedere re-spectiva pre trecutulu seu, pre totu ce fac pentru lumina, pre lumin'a ce produseaza doreaza si cerea inca lumina, cătu de mi-lumina.

„Micescu, ajungendu la capetulu an-1870—1871, in care si-a consacratu totu di-orele si minutele, — Micescu, privindu re-tatulu, stucasul, devine si mai setosu, si geniu i este nainte, geniul lui Göthe, si ca impreuna striga: „Lumina! Lumina!“

„Nectarulu, vinulu devinătăiloru an-avé proprietatea, că pre cătu mai multu se pre atât facea pre beatoriu mai-setosu.

„Mitolog'a nu era alt'a de cătu semti si pasiunile omenesci, divinatate, si sciindori-ce pasiune este o betia.

„Nemesurata si foră marginie este pa-nes, beti'a distinsului nostru directore alu-nasiului, pentru instructiune, pentru civili-tiune, căci print'rens'a elu a semtitu ca si print'rens'a elu a iubitu, print'rens'a elu a vedea limpide, print'rens'a elu s'a pree in contu ou Dumnedreirea!

„De aceea, éta-lu dura sclavulu unei sublimi, sclavulu luminei, si ca si in timp apostolatului de pre la inceputulu christi-mului, propaga si insemnă: investimentu, mina!“

„Concursulu ce gasesc in demnii sei legi, in corpulu profesorale, i inlesnescă atât mai multu penibil'a sarcina, si dora si anu, productionile loru detatore de vi-sporesc imensu in proportiune cu spori in pasiuni.

„Lumina! Lumina!“ este si ultimula stru cuventu. Lumina, mai ou săma in con-nele rurali, in tierani, unde romanismulu si inca nemaculat, unde gasim pre adeveri-descendentii ai lui Traianu, unde palpită an-adeverat romane, anime de acelea, cari singur se potu electrisa la ideia de romanismu, si se electrisau pandurii lui Tudor.

„Voi urmasi ai apostolilor lui Christi, voi discipuli ai discipulilor marei si ai discipulilor micii de pretotindeni capulu idrei esen-tiile luminei, si a reversat asupra-ve scinti'a sanctă spiritu, aveti detori'a sacra si luminati turne si nimiciti de pretotindeni capulu idrei esen-tiile luminei, si lasati posteritatii o tiéra adeverat romane, exclusiv romana!

„Salta anim'a nostra, ni se imple de la curia sufletulu, candu ve vedem, preoti si minei, atât de demni de marea missiune aveti; candu privim sacrificial, devotam-tulu, barbatia văstra, cu care, bravandu si obstatulele, totă colosalele obstacule ce vi-redica, mergeti cu pasi uriasi catra tinta, cu lumina, de unde nu potă rezulta de cătu: romanismu, democratia!

„Salta si tresalta de fericire tota fi-năstra, candu intrevedemul limanulu la care-

preot; candu se mintu corentulu neresistibile ne impinge, impreuna cu voi, la gloria noastră stărebune: *la tîra liberă, barbată* sau!“

Candu pericolul este gravu, candu intrarea ne subminédia într'un modu sistematic, candu ingredientulu essotic se pune în vînturi, cum să absorba doza națională, temele fisice sunt săi, de unde patemul săcul. Să miscăm ingredientulu națională proporțiune mare, mare de totu, și vom să, și se va anihila în noi ingredientulu esoteric, prenum o picatura de vinu se perde în parahu cu apa.“

Apoi, de cără este să vîi spunem adevărul domnilor retaciti — de cără voiti să vedeti, era nu după cum vîi convine; noi, prișna romana, strigatulu comunu, elecția generală, ne pare că unu uraganu naște suba asupra tendințierelor essotice, de ce capetul la celu altu alu tîrci!“

Unde vîi vîeti ascunde din naștea urmări? Cum vîti reziste furiei elementelor? „Noi am dorit, ca totu ce este romanu, — să cea mai retacita, — să revina în statulul naște, unde pastorul romanismului, o va eu brâciele deschise.

Gonditi-vă bine; uitati-vă dreptu în naște, domnilor amanitari; vedeti că *alăulei, era nu alu Cosmopolitul este vîi* în România“

Eta o trasura a spiritului acelui omu, pre în „Monit. of.” și naștea domnitorului — ministru Tella l'u caracterisidă că ar fi de „nu tocmai corecta” și, în disarmonia diante profesori! —

Cu acăsta-si ocasiune, să mai adaugem — din manifestațiile publice în România, nu ce sîrte interasante, unu scurtu estrastu po polemia ce tocmai decurge asupra cei evreilor, carea nu va să adormă.

Din Moscă Ascher, unul dintre comerișii evrei de distincție din București, redîndu la unu articolu excelintă în acăsta

nu, publicat în „La Roumanie“ acen-

ză folosulu de jidani în România, „romani

lîndă, inima și tendinție,” casă în Germa-

nă, unde jidovii ar fi — dice, mai nemți de

naștii, „Tromp. Carpatiloru“ la acăsta-

la ilustrațione cîteodată după „Figaro“ din

cele mai noue sciri din Germania, și a

tulburările din Francofort si de la Carle-

ne, unde escandu-se prin portarea jidilor

lîste între nemți și aseia, poporul germanu

stătu, surpatu și devastat — totu cuartierul jidovescu, cu resultata finală: „70 de

și 200 de răniți de o parte și de altă!“

la aceste cîtătuni „Tr. Carp.“ încheia:

„similares jidiloru cu nemții este frapante!

„a numai că — occasionalmente se mananca

omora ca canii unii pre altii. — Ar con-

si cără dñi Moscă-Ascher, să luăm și noi de

șamplu pre Germania, să traivă și noi cu ji-

ți de aici, — cari sunt de o mîna de ori-

rei, mai nespălati și necesitati ca cei din

mania, în aceeași buna armonie și frăție?“

Intr'adeveru domnii operatori ai evreilor

Romania — prenum am mai arătat și altă

in preocupăriile loru pentru ovreime,

re u o apera și i facu cele mai rele. ser-

bal —

Timișoara, în aprilie 1873.

(Multiamita publica.) Subscrîsulu prin-

trile aceste vine să aduce aduncă sa multia-

mașu onoratului domnul Pavelu Rotariu,

sora la tribunalul orfanale din Timișoara,

de vîndîndu-me lipsită de totu medilăcele

stru continuare studielor, de locu delă incen-

zula anului scol. 1872/3 și pana acumă nein-

capă a binevoită a me provedé cu prandiu,

— mi intînde la multe ne-ajunsuri mana de

teriu, Pentru astă facere de bine, sum pră-

bili că să potu altimbre replată, de cără

condură din aduncălă animii mele multia-

— a cără publica.

Totu sub decurgerea acestui anu scolar

— au mai bine voitu a me sprigini la conti-

ene studielor inca si următorii domni: Il.

dlu episcopu din Caransebeșiu I. Popescu cu

— prin d. investitoriu din Oravita-mont.

ia Novacu de la pre on. dd: protopresbiteru

a Popoviciu, Sim. Mangiacu, adv. căte 2 fl;

Onoratii dd: Georg. Giula, Elia Traita adv.,

Bahr, Dr. At. M. Marienescu, asesoru de

anale, P. Lupia, vic. not. la tribunalu, Ivas-

iu, subjudecă districtualu, Joane Matașa-

, Alecsie Munteanu, J. Botosiu, Novacu,

toti din Oravita, căte 1 fl; — Ales. Petru, asesore din Oravita 50 cr; — Joane Popa, judecător, în Tîfaniulu-micu, Stefanu Stanu, preotu și Pavelu Lepa, judecătorul, ambii din Gerășești, — Teodoru Stanu și Janu Ciulinu, judecători, din Rachitova, toti căte 1 fl; Adamu Boghiciu, Sofr. Micles, Toma Simu, Geor. Stîiu, căte 50 cr; Adamu Gaita, Petru Ciorei, Simu Tamasni căte 20 cr. toti agronomi din Rachitova.

Binevoiesca dar a primi și acești domni aduncă mea multiamita, ascurandu-iu despre totu respectul și recunoșciuntă.

Petru Popoviciu Ivascu,
studinte de a V. clasa reală.

Beregseni, cot. Temesiu, în aprilie 1873.

(Alegerea de notariu cu forția și spre scandalul legii!) Onorabilulu publicu din următoarele va avă a cunoscere inca o icôna frumosă a abusurilor si foradelegilor, cunoscute de dd. nostri de la pretură centrală a cotului nostru, si comisa — cu desconsiderarea legii, foră totu frică si rusinea.

Noi subsemnatii, — parte representanti comunali (19 din 20,) parte posesori si indrepătati la alegere in acăsta comuna, marturisim — pre sufletul nostru, că nu mai scîmu in ce limba să vorbim cu stapanii — domnii nostri, cari de o parte dicu că — avem drepturi, si ni dău in mana si ceva ce se dice că este — lege, si intru carea intr'adeveru estimă depre drepturi, pre candu insa totu de o data vîdiuram pre cei de la pretura, la actulu de alegere de notariu, implinitu aici la noi in vînerea patimilor, — călcandu aceeași legă pre facia, ba inca si batjocurind'o, impreuna si pre noi, cari adi-mane, vrendu-nevrendu, vom fi siliti, invetiendu de la ei, ai urmă si a nu o mai respectă de feliu, dar nici in alte privinție, in tocmai casi ei! Nu potu domnii acceptă, ca altii, si a nume poporul, să tienă de santu, ceea-ce si calca si batjocurescu!“

A vorbitu unu d. corespondinte din Timișoara naște de astă, că alegerea de notariu acă are să se facă cu forția, si a găcito; ne cajolim naștea acelui profetu; n'a găcito ince, candu a trasu prepusu asupra domnilor preotii si si a altor'a. Asia intru atât'a acelu dnu inselatu, pentru că desi noi si conducatorii noștri, ai poporului de dioseu, ar fi să invetiști prudință — si solidaritate in totu ce se numesce „interesu vitalu-naționalu“ de la barbatii mai intelligenti, mai culti, ai națiunii noastre, la noi conducatorii nostri precepusera mai de multu că certele personali trebuie să dispară naștene intereselor poporului, din ale caruia spate traescu, si asia fratiesc se consolidara preotii si inventiatori, si pasira cu firmitate si destulă rezoluțion — in fruntea poporului, la actulu de alegere; dura — ce potu cu raportorii, cu talharii de dreptu si de dreptate? ce potu facia de aceia, cari cu armă in mana ataca dreptulu si ni-lu rapescu? Ce ajuta aci provocarea la lege? Călu de la potere, de cără e — foră sufletu, foră Ddieu, foră rusine de lume si foră celu mai micu respectu de dreptu si de măiestate, calca si dipesce in pieioră tîte si de nime nimică nu-i pasa!

Dd. preotii si inventatori in fruntea poporului, cu legea la mana — strigau călcatorilor de legă: „lege avem, si dreptate, nimic alta de cătu dreptate pretendem!“ In dura, căci pusera notariu cu forția! cu potere brutală / foră voi si foră consentiul reprezentanticii si a poporului, — a fortificat de notariu pre unu individu carele in adeveru este — rusinea notarilor si batjocură Beregsenului! Au pusu de notariu cu forția!, cu consentiul unor indvidi serantoci, foră casa si foră masa, foră onore, foră minte, si in căte 3—4 dintr'o familie; si totusi toti in nr. de 32, cari voturi se plamadire din 17 indvidi, morți de beti! Da, cu acesti beti si corupti pana la scandalul, a calca si batjocorit subpretorele legă!

Ne intrebămu acumă: Oare avem noi Domnul peste domni? Avem noi in lumea lui Ddieu pretensiune de dreptu? — Er pre domni ii intrebămu: Au nu vedeti Voi, că ne scoatem din răbdare? Nu vedeti că ne investiști — și rei si a nu ne teme nici de Ddieu, nici a nu ne rusine de lume, intocmai casi voi? Nu ve-

*) Iertare fratilor! Este unu supremu invigilatoru peste lege, Imperatul; acelui mai antisau trebue arezati călcatorii legăi si ceruta vindecare; căci — numai acela n'are interesul a dripi legăa cu piciorele, fiindu legăa — porțea si vădă sa!

deti, nu pricepeti că, poporul, satul de foră delegile vostre, o să se satre si de dreptatea si stepanirea vătră si o să-si aduca aminte că — nu potu fi chiamat, ca in veci să planga: „Lariulu Vavilonului!“

Alegerea de notariu s'a fortificat!! Poporul — in frunte cu DD. preotii si cu investitori si cu reprezentanti a comunei, in corpore a protestat contra calcării de lege si a rapirei dreptului Representantiei, de a candidă. Si cum nu, candu dintr-o cei 4 recurrenti, din cari 2 nemți si 2 romani, subpretorele cu volnicia a eschis pre ambii romani — calificati, numai pentru că sunt romani! Nu e ore acesta unu atentat criminal contra existenței noastre ca romani? E bine; in comune neromanu — o data cu capulu romanul nu potu fi alesu; in cele romane elu să nu potu fi candidat!**

Onore domnilor preotii ai nostri! Onore poporului nostru! — va trebui să dica fie-care omu de omenia, vediendu că-si apera dreptulu; d'ală partea rusine obrasului călcatoriu de lege si de dreptulu poporului! Noi tragem atenția domnilor romani, foră diferenția de partita, asemenea si a domnilor neromanii, cu sufletu nestricat si cu respectu catre lege, in deosebi ince a romanilor de la Dieta, pentru d'a se convinge că — millionele ce tîr'ă cheltuiesc pentru facerea de legi, sunt bani aruncati in ventu, si pentru d'a descoperi si domnilor ministri, ca să soie că, organele loru ieu legile numei in batjocura, er poporul totu mai multu si perde increderea in cugetul domnilor!

In fine, Dile Redactor e, Vi tramitemu acă si protestul ce am datu, carele nu cuprinde de cătu fapte pline de adeveru, fapte ne contestabili.***)

Mai multi din popor.

Protestul

este următorulu, si elu merita totu atenția, caci este unu viu testimoniu despre caracterul domnilor, astazi la potere; insusi organulu magiaru „Tém. Lapok“ din Temesiora, in nrul 91, se arăta indignatul pentru astfelii de portari inferate a domnilor:

Spectabile dle Pretore! In 18 aprilie a. c. s'a intemplat in comună noastră alegerea de notariu comunala, prin carea subscris a antistia, reprezentanti si cu toti alegatorii, afundu-se vatamati in drepturile loru de alegere, venimus a prezenta prin acăsta unu protestu contra acelă alegere, si rogăm ca actele de alegere să se impreune cu acestu protestu si subatér a dñi Vicecomite spre a mediul in congregația generală nemicioare, acestei alegeri si dispunerea unei alegeri noane.

Motivele sunt:

I. Escriverea de concursu s'a facut in 11, 12 si 13 ale curentei cu terminulu de 3 dile, adeca pana la 16 ale lunei curinti, precum se vede in „Tém. Lapok“ din acelasi datu, pana candu amesuratul legăi, concursulu ar fi să se publice cu terminu de cela putinu 14 dile, ca recurrentii să-si potă prezenta resourcele.

II. Publicarea dilei de alegere s'a facut cu două dile naștene de alegere, adeca mercuri si joii, pana candu in intialeulu legăi trebuia să se publice celu pucinu cu 8 dile naștene ca poporul să se potă orienta in afacerile sale.

III. Dîns de alegere sa pusu pe dîns de vinerea mare, adeca vinerea patimilor, carea este serbatorea serbatorelor, si mai vertosu

**) Sunt tocmai 2 ani, candu ocasionalmente, in presența domnilor Dni Aless. si Eug. Mocioni, facandu imputatiuni dñi conte Andrásy, atunci ministrul-predședinte al Ungariei, i-am amintit asemenea casu de atunci din Costeiu, spunendu că atare procedura uecidătorie pentru noi români, provoca de a dreptulu pe popor si pe fiecare sufletu roman de omenie — la ură si instruirea nemibändigibile, prin ce conditioane de viață a tîrsei se elatina din temelia! La acăsta c. Andrásy n-a respunsu că, recunoscă reul si ne-dreptatea, dar acelea provin de la sistem'a rea, cea văchia a comitatelor, si — de aceea tînd elu a introduce alta sistemă, — pre cea de astazi — in vîgor! Noi l'am reflectat: „Nu sistem'a — nu, ci omenii, bataii focul, aceiai sunt de vină!“ Si — éta acum se dovedește, că am avut dreptu. Nu legile fac pre tâlhari, tâlhari, si firești loru. Dicosu cu domnii cei foră de legă! Unu Josifu si II. Imperator, carele să calatorescă incognit si să se convingă in persoana si să pedepsescă vr'o căteva sute său misi de blasfemati, — apoi să vedeti respectu de legă si — dreptatea in floră! — R.e.d.

***) Că n'am publicat mai naștene aceste acte, cauză a fostu, caci in multe scrisori ce ni se agrămataseră pre timpulu absentiei de 14 dile de casă, abăt la gasitam! R.e.d.

in legea noastră este ună dintre cele mai rare serbatori creștini; era inceputul alegerei s'a facut tocmai la orele 9 naștene de medieadi, candu incepe serviciul dñeșescu in biserică, si candu totu creștinul este la s. biserică!

IV. Domnulu subpretore Ossoito, carele

la numitul actu de alegere a substituitu in funcție pre pretore, a călcatur legă si drepturile de alegere ou fără demna de pedepsă:

a) prin aceea, că n'a lasatu reprezentanti comunale dreptulu de candidare, ci densulu a candidatu, si pre langa tîte că reprezentanti a pretinsu dreptulu seu, dlu subpretore a declarat in publicu, cumca pre acela lu va candidă, „pre cine densulu va vră, er nu pre cine comună va doră.“ A lucratu deci contra s-lui 78 din art. de lege XVIII din an. 1871.

b) prin aceea că intre recurrenti s'a afiatu afara de cei candidati de dlu subpretore — inca doi recurrenti cari au avut

preotulu Clecanu a rogatu pre dlu comisariu de securitate, ca sè face pace si linisce delatrandu pre cei amestiti; dlu comisariu inse i-a responsu: „Nu-su bati pana candu nu-su culcati, éra déca-su bati, nu s'au imbetatu din pung'a dtale!“ — Astfelui loveau si frangeau poporulu, strigandu: „Nu va fi notariu pre care-lu vreti voi, ci pre carele vréu bitti!“

Din acestea dara este evidentu, cumca alegerea a fostu si fortata, si influentiata, si prin urmare nu e legala, nu pote fi valida.

Deci, facia de astfelui de abusuri, astfelui de imprejurari triste de rapire a dreptului nostru, ne vedemu siliti a declará naintea onoratei congregatiuni comitatense, chiar naintea lumiei intrage, cumca suntemu cu totii, caci suntem subscrisi-resoluti, a ni apera drepturile nostrre, si a protesta in contra abusurilor, mai antai pre cale legala, pe urma, déca nu ne va succede, — chiar cu sangule nostru, fiindu caci era cu sangule si cu amara cronta sudore le resumperam si le am cascigatu.

Mai de parte declaram prin acésta sonelui si in scrisu, caci pe dlu astfelui alesu priu minoritatea din comună, nu-lu cunoscem, nu-lu scim cine e, nu-i cunoscem capacitatea, nu-lu recunoscem da notariu alu nostru, — de nu se va alege pe cale legala, si nici caci vom suferi in cancelaria, nici i vom predá protocolele comunali!

Fie lege si dreptate, ori péra lumea! si regam pe toti mai marii nostrii, sè nu ne faca pre noi respundietori candu va isbucni amaritiunea nostra, pentru caci nu noi violam si calcam legea, ci chiar accia o calca, cari sunt chiamati si platiti, pentru sustinerea legei si a dreptatei, cari ar trebui sè ni fia nòa indreptarin intru respectarea legei. Nu poporulu irita si corump pe domni, ci domnii irita si corump poporulu. Nu poporula a vatematu drepturile domilor, ci domnii au folositu arm'a poterii loru spre vatemarea drepturilor poporului. Acésta este o crima mare, fapta ruinosa, demna de tirani, ér nu de unu statu constituitionalu.

Nici intr'o tiéra, nici intr'unu comitatu, nici intr'unu cercu, nu esista astfelui de despotismu astfelui de calcari de lege, cum este cea de susu intemplata in cercul nostru, *) si cu dorere trebuie sè marturisim cumca cu caci poporulu este mai blandu, despotismulu devine cu atat'a mai nerusinatu!

Nu potem sugrumá in peptulu nostru inca o dorere nemarginitu de grea:

Anume, s'au latit faime, pe cari nu vremu sè le constatam nici afirmam, dar numai le amintim, temendum-ne si credindu in existint'a loru, pentru caci — „de unde nu este focu, nu éss fumu.“

Ni se spune camca chiar prin gura lui pretore alu nostru s'ar si grauit urmatricele, catra unu candidata de notariu: „Au Dta notariu in Beregsu, ori eu pretore in cerculu centralu.“ — „Pana voiu fi eu pretore, (dta nu voi fi notariu in Beregsu, pentru caci acolo nu dau notariu romanu, caci popii-si blastemati, poporulu e blastematu, si dascalulu e si mai blastematu!“ Apoi éra mai multi antisti comunali ar fi fostu citati la dlu pretore, pe cari lii ar fi svatuitu, sè conlure in contra candidatului romanu, si pentru strainu!

Deci inca unu motivu pentru nimicirea alegerei, caci este evidentu, cumca dlu pretore a fostu interesat in causa si a influentiata contra intereselor si drepturilor nostre.

Si — óre de ce acestea? Ce este cau'a la acésta? Ore sunt romanii asia de rei functionari si patrioti; seu este candidatulu si alese lu minoritatii ceva capacitate, seu măcar unu omu aptu de oficiulu seu??

De ce óre romanulu nu merita sè-si capete panea sa de la romanu? Pana candu sè fia totu asia??

Noi asia credeam, caci astfelui de fapte nu-su calificate a atrage pre frate, a insufala respeptu facia de mai marii sei, ci din contra, ele nasau foru voia nostra intre noi si functionarii

nostri relatiunea de sclavu si despotu, de inamicu si inamicu!

Suntemu sicuri caci, déca toti capii si pretori ar trece astfelui cu submanutii loru: — (conclusiunea argumentului este nedescifrabilu!)

Anume in comun'a nostra va trebui sè se nasca astfelui de relatiuni, daca nu se va face fine abusurilor, pentru caci brutalitates pe ómenii intelepti ii respinge de la sine, nu ii atrage.

In fine scim, caci adeverul nasce ura; dar ne rogemu, se fum scusati caci declaram sincer a spresiune a doririi nostre, tienendu-ne acésta de detorintia, pentru ca — consulii se pota veghiá.

Repeteou-ne rogarea nostra avem o onore a romane.

Beregsu, in 20 aprile 1873.

pré umiliti locitorii.

(Urmádia 121 de subscrizeri cu dd. preoti in frunte, cari ca pré creditiosi turmei, n'io lasara preda lupilor !)

Benceculu-rom. cott. Temesiu, in aprile 1873.

(Mulriamita publica!) Subscrísu in numele intregului poporu din comunitates Benceculu-rom. aducu ceci mai cordiala multiamita pré on. d. Nicolau Cosieriu, pentru facerile de bine, ce a arestatu oomunitatii nostre, caci din resputeri a conlucratu spre a-si implini misiunea sa oca atat de frumosa, dar totu atat si de grea, de inspectore scolaru confesionalu alu cercului, si ca liquidatore alu banilor bisericesti, intru interesulu prosperarrii natiunei romane, pre care atat de multu o amar! Facerile de bine sunt:

1. Caci a scosu biserica din ghiarele unei vulpe ce de 25 ani o sugea; caci candu venia licuidatore, si asta ceci mai mare misielatate, si ticalosis, care mi este rusine a o areta onoraturui publicu, de locu la jad'a de la vulpea cea violéna, si puse epitropi noui, cu consemtiulu crestinilor, unde epitropulu Ant. Mitrici, merita tota laud'a! fiindu caci de unu anu a adunat atat, caci mai nainte in 10 ani, ér vulpea cea violéna este parintele Vas. Ribaroviciu.

2. Totu in acésta dia inca ni aprinsa o lumina, caci fiindu alegerea de inventatoriu, dintre mai multi recurinti ni-a recomandat pe acel'a ce astadi se afla aici in functiune, si de cete suntemu mandri; si ne bucuram caci l'ama ascoltatu! Si pentru acésta in numele poporului i aducu dlu Coriaru multiamit'a cea mai cordiala. Dèe ceriulu ca firulu vietii sale se indelungasca, sè mai faca multe astfelui de bunatati dulcei sale natiuni.

Lazaru Demenescu.

Buteni, cott. Aradu, in 13/1 maiu 1873.

(Rectificare.) In numerulu 31 alu foiei „Albina“ de estu timpu, intr'unu articolu datat din Chisindia, — in caci acel'a atinge pe inspectoratulu scolaru de aici, splicandu-i necorrectu o declaratiune pentru restatorirea adeverului, restringendu-me la acel'u pasagiu, vinu a spune cumca declaratiunea mea la casulu din cestiune a fostu, caci déca s'ar constatá ceva fapte criminale, atunci am potere a suspinde pe inventatoriu de la oficiulu seu, si fora ordintiune de la venerabilulu senatu scolaru, — la din contra, pentru nescari fapte mici si ne-criminali, ce nu stau de totu in contrastu cu oficiulu seu, nu-lu potu suspinde; dar' caci asi si fostu opritu prin venerabilulu consistoriu — nu-e adeveratu. De martori caci a fostu asi, mi potu servi cei ce au fostu presenti. —

Isidoru Popescu,
inspect. scol.

Varietati.

(Necrologu.) Crud'a si tiran'a móerte, in diu'a de 12 maiu n. ni rapi din mediloculu nostru pre un'a dintre cele mai zelose romance, pre cea mai buna mama si mai demna consorte, pre soci'a docintelui din Utoimiu, langa Temesiora, Vasiliu Voiantiu, in flórea vietii, in etate de abia 24 de ani, flic'a bravului preotu Ciucuru din Béba, deplansa de toti ai sei, de tota rudeniele si toti cunoscetii, dar mai vertosu de uniculu-nascutu fiu alu ei Pavelsu, Inmormantarea i-sa facutu cu cuvenita pompa in 14 maiu n. — Fie-i tierin'a usiora si memor'a binecuvantata!

= (Press'a romana.) „La Romanie“, diariulu francezu din Bucuresci, in orulu seu din 12 maiu n. incepe o revista critica scurta

asupra diarialor romane, dupa vechimea loru si dupa vertutea constantiei loru in lupta. „Romanul“, dupa cum se si cuvinte, este prim'a fóia in siru, si intreprinderea promite a fi interesante. —

† (Necrologu.) In 2/14 maiu a. c. s'a mutat la cele eterne Sidonia Haica, nascuta Miatovicu, in urm'a unui morbu indelungat, in etate de 53 de ani. O deplangu si a sa Ermina, ginerele seu Dr. Aureliu Maniu, impreuna cu toti consangenii si cunoscetii. Remasitiele pamentesci s'au asediati vineri, 4/16. l. c. in cimitirul gr. rom. langa Kerepes in Pesta. Fie-i tierin'a usiora si memor'a binecuvantata!

Societ'a publica despre contribuirile marinimoze la festul balu romanu din Buda-Pesta.

(Continuare.)

Din Alba-Julia ni s'a tramsu prin dlu M. Cirla o sum'a de 5 fl de la domnii: J. Elechésiu, protop. gr. cat. 2 fl; Joane Cosieriu, advacatu 2 fl; Mihail Cirla 1 fl. Acest'a suma de 5 fl amu primito de la dlu Josif Vulcanu, indata dupa rentornarea DSale din Carașebei. De la dlu Sigismundu Popu din Pest'a amu mai primitu 5 fl. Cu totulu sum'a de sus face 10 fl.

Din list'a contributorilor marinimosi au remas nepublicati domnii: George Popu, legatul dietalui 5 fl; Stefanu Joaneviciu, juristu abs. 1 fl si directiunea gasului din Pesta cu 21 de fl si 84 de cr.

Numerul anonimilor din list'a publicata nu face 12, ci 10 cari au contribuitu sum'a de 28 de fl v. a. si nu de 33 fl; v. a.

Sum'a 'ncursa de 10 fl, adaugendu-se sumei to tale de 1,935 si 34 cr. face 1045 de fl si 34 cr. Subtragendu-se erogatiunile de 793 si 30 de cr romane venitu curat: 252fl si 4cr.

Pesta in 14 maiu c. n. 1873.

J. M. Rosiu, jun. G. Mihályi,
casariu presedinte

Concursu.

Pentru postulu de inventatoriu romanu gr. or. confes. din comun'a protopopiatulu Fagatului, se escrie pri concursu, cu terminu pana la 15/27 mai.

Emolumintele sunt: 105 fl. v. a. in gata; 20 meti de grâu; 20 meti de ciorba; 100 lb. de sare; 100 lb. de clisca; 100 lb. de luminari; 10 orgii de lemn; 10 livéda; quartiru, si gradina de legumi.

Doritorii de a ocupá acestu postul avisati, recursele loru — instruite in Statutului org. si adresate respectivului comitetu parochialu, a le tramite rassmului dnu Atanasiu Joanoviciu, protopopu in Fageta.

Furdoa, 30 aprile 1873.

Comitetulu parochialu

Cu scirea mea :

2—3 Atanasiu Joanoviciu, a. c. protopresbiteru.

Concursu.

Pentru ocuparea postului de inventatoriu la scol'a rom. gr. or. confes. din comun'a resci si filia' Batesci, protopopiatulu Fagat, se escrie prin acésta concursu, cu terminu pana la 15/27 maiu a. c.

Emolumintele sunt: 60 fl. v. a. in gata; 10 meti de grâu; 20 meti de ciorba; 50 lb. de sare; 100 lb. de clisca; 12 1/2 lb. de luminari; 8 orgii de lemn; quartiru si gradina de legumi.

Doritorii de a ocupá acestu postul avisati a tramite recusele loru — instruite in sensulu Statutului org. si adresate respectivului comitetu parochialu, catra rass. dnu Atanasiu Joanoviciu, protopopu in Fageta.

Juresoi, 30 aprile 1873.

Comitetulu parochialu

Cu scirea mea :

2—3 Atanasiu Joanoviciu, a. c. protopresbiteru.

Cursurile la burs'a de Viena

(Dupa inscripțierea telegrafica din 17 maiu.)

Imprum. de statu convertat cu 67.30 Imprum. naționalu 72.20; Actiuni creditu 287.50; — sorturi din 1860: 11 sorturi din 1864: 137.50; Obligatiuni sarcinarii de pamant, cele ung. 76.— natice 76.—; transilv. 75.—; bucov. si argintulu 110.50; galbenii 5.35; moni 8.95

NB! Aceste cursuri nu sunt ale slatii burse, multa ale bancarilor si zaraflor. —

Loculu de cura

pe

INSUL'A MARGARETEI

in nemedilocita apropiare de capital'a si resiedenti'a Buda-Pesta

Temperatur'a fantanelor artisice de 35° R. — Cade de porcelanu si de marmure, pre comisare si tăiate in petra, si cu aparate de dusie, — partie de parcu maretie, — aeru escelinte, — 200 de odai provizionate cu totu confortulu, — salonu mare de conversatiune, — gazete din tiera si din străinatate, — muzica pre fie-care dia.

Morburile intru cari ap'a insulei Margareta s'a folositu cu succesu vorabilu sunt:

Podagra — reumele de musculi si de nervi — inflamările chronice de incheieturi si de perni — contractiunile si intieperile dupa podagra, vatemari externe, inveninare prin plumbu, tifus si difterita — dorerile de nervi — junguriile — scrofulele cu bubone si coccera galcesloru — bôlele chronice de pele — morbi de óse, morbul slăbitoane de piciora — dorerile ce provin de la vatemari din afara seu de versata, plegele dorente, intieperile — petra din besica si bôlele de rerunchi — dorerile isterice, stricarea regulei in menstruatiune, etc. etc.

Se concede scadimentu in pretiu — la abonementu seu cumperare imprum. una de bilete pentru baie si pentru vaporu.

Locitorilor pre insula li se facu favoruri atat la baie, catu si la vaporu.

Comunicatiune cu capitalul a in fie-care ora de două ori cu vaporulu.

Sesonul de veră se incepe la 1 maiu.

Comande pentru locuinte primesc Inspectoratulu pe Insul'a Margaretei p. ult. (4—12)

Directiunea.

(Repararea nu se onorează.)

REDACTORU RESPUNDIETORIU Vincentiu Babosiu.